

פרוטוקול מס' 177

מישיבת ועדת הכספים
יום רביעי, ה' בחשוון התשנ"ח, 05.11.97, שעה 09:00

נכחו: חברי הוועדה:
אברהם רביץ - היו"ר
פיני בדש
צבי הנדל
יהודה הראל
יצחק כהן
מיכאל נודלמן
אחמד סעד
אופיר פינס-פז
מיכאל קליינר
אמנון רובינשטיין
אברהם שוחט
שלום שמחון

מ"מ

חיים אורון
מיכה גולדמן
עבד-אלמאלכ דהאמשה

מוזמנים:
שרת התקשורת לימור לבנת
דני רוזן - מנכ"ל משרד התקשורת
צביקה האוזר - משרד התקשורת
עפר וייס - משרד התקשורת
חזה מילר-מנצורי - משרד התקשורת
שרון פליישר - משרד התקשורת
ליאור ברון - אגף התקציבים, משרד האוצר
אבי גבאי - אגף התקציבים, משרד האוצר

מנהל הוועדה: איוור קרשנר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

קצרנית: הילה לוי

סדר-היום: 1. תקציב משרד התקשורת לשנת 1998.
2. צו נכי רדיפות הנאצים (שינוי שיעורי התגמולים), התשנ"ח-1997.

1. תקציב משרד התקשורת לשנת 1998.

היו"ר אברהם רביץ:

בוקר טוב לכל המשתתפים, אני פותח בזה את ישיבת הוועדה. אנחנו עוסקים היום במשרד התקשורת, ואני מבין שהמשרד הזה מתכוון להעמיד אותנו בפני תקופה חדשה בשנה הקרובה, מבחינת התקשורת בכלל. אנחנו רואים שמשרד התקשורת הוא אמנם לא משרד גדול אבל הוא קיבל תוספת מרשימה מאד, של למעלה מ-20% בתקציב. אני מבקש לשמוע סקירה קצרה מנציגי המשרד.

חיים אורון:

אני מבקש להעלות הצעה לסדר. היות ויש שלושה פרקים בחוק ההסדרים הנוגעים לתקשורת ונדון עליהם בנפרד, אני מבקש שלא נדון עליהם היום.

היו"ר אברהם רביץ:

בהחלט. אנחנו מדברים על הכוונות, על המטרות ועל המדיניות הכללית.

שרת התקשורת לימור לבנת:

ברשותך, אני אפתח בדברים ואחר כך ימשיך ויסיביר מנכ"ל המשרד. אם תהיינה שאלות נענה עליהן ברצון. במהלך הדיונים על חוק ההסדרים, בפרקים הנוגעים לתקשורת, אם תבקשו את השתתפותי במקצת מן הדיונים או בחלקם, אני אשמח לבוא.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו כבר מבקשים. בבקשה, גברתי.

שרת התקשורת לימור לבנת:

יש, אכן, העלאה בתקציב משרד התקשורת, ואולי זה קצת יוצא דופן בעידן של קיצוצים, אבל מאידך, תקציב משרד התקשורת הוא פחות מ-45 מליון ש"ח לשנה אבל הוא מכניס לאוצר המדינה באופן ישיר מידי שנה, כמיליארד ש"ח. כרגע אני לא רשאית לתת נתונים אבל אני יכולה לומר שאמנם תקציב משרד התקשורת גדל בכ-10 מליון ש"ח נומינלית, אבל לעומת זאת הסכום, שכתוצאה מפעילות המשרד יעבור השנה לאוצר המדינה, כבר לא יהיה מיליארד ש"ח אלא בערך פי שניים מזה.

היו"ר אברהם רביץ:

דרך מה?

שרת התקשורת לימור לבנת:

דרך המכרז למפעיל השלישי.

דובר:

באופן חד פעמי.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון, אבל גם בשנים הבאות, אחרי שנפתח עוד יותר את שוק התקשורת לתחרות, יהיו בעלי רשיונות נוספים ובעלי זכויות נוספים שישלמו תמלוגים ואגרות, וממילא סכום ההכנסה יגדל.

היו"ר אברהם רביץ:

גם הלוויין עמוס.

שרת התקשורת לימור לבנת:

בוודאי, השימוש בעמוס יגדיל את התקציב משני כיוונים - הוא יחסוך 15 מליון דולר לתקציב המדינה מידי שנה, שזאת התחייבות המדינה לתשלום עבור שלושה משיבים, ובנוסף לכך כל מקבלי הזכויות והרשיונות למיניהם יחויבו בתשלומים, וזאת תוספת של הכנסה.

היו"ר אברהם רביץ:

תקציב המדינה מתחשב בהכנסות האלה?

אבי גבאי:

כן.

שרת התקשורת לימור לבנת:

למרות הדברים האלה אני רוצה לציין שהגידול בתקציב המשרד הוא גידול מאד מינורי, בהשוואה למטלות ולמשימות שאנחנו עוסקים בהן ועומדים בפניהן. המשרד מאד קטן, זהו משרד מטה ותוך שכן, אין לי שום רצון לשנות את המצב הזה, מבחינת מצבת כוח האדם שיש במשרד, אם כי יש בהחלט תחומים מסוימים שאנחנו צריכים לחזק אותם.

אופיר פינס-ז9:

יש עובדי קבלן.

שרת התקשורת לימור לבנת:

במשרד יש כ-120 עובדים.

דני רוזן:

יש כ-101 משרות ו-49 משרות קבלן.

שרת התקשורת לימור לבנת:

המשרד הוא משרד מטה ומאד מצומצם, בהשוואה לכל משרד אחר ובהתחשב בנושאים שהוא עוסק בהם, שהם בעלי משמעות גדולה ורחבה מאד למשק.

הזכרתי קודם את המפעיל הסלולרי השלישי, ועל פי המכרז יש תשעה חודשים כדי לקבוע מי החברה שתיבחר מבין שלוש חברות. אני מזכירה שניגשו שלוש קבוצות מאד גדולות ומאד חשובות וחברת AT&T נכנסה בפעם הראשונה ממש לישראל כראשונה. אני לא יודעת אם החברה הזאת תזכה אבל היא הביעה עניין בצורה מאד משמעותית. עד הרגע האחרון היו לחישות, שמועות ודיס-אינפורמציה מצד הקבוצות, ולא היינו בטוחים

שיותר מקבוצה אחת תיגש למכרז אבל ההפתעה היתה מאד גדולה לטובה. במקביל שוק השיחות הבינלאומיות והפתיחה שלו, לא אני זאת שפרסמתי את המכרזים אלא הממשלה הקודמת, אבל אנחנו איפשרנו לפתוח את השוק אחרי ההודעה על תוצאות המכרז. המהלך היה מאד מסובך וקשה, הוא עדיין תלוי ועומד בבג"צ ואחת המפעילות הבינלאומיות, חברת קווי זהב, עתרה לבג"צ נגד בזק בינלאומי ונגד משרד התקשורת בגין כללים שקבענו לתחרות הזאת. אנחנו נמצאים במצב שבו אנחנו פותחים את השוק כאשר יש מונופולים בתחומים השונים, וכאשר נכנסים גורמים פרטיים וחדשים עם העקבות גדולות מאד, מטבע הדברים הם רוצים לדעת שאנחנו מאפשרים להם להיכנס לשוק והמונופול לא בולם כל כניסה של גורם נוסף לשוק בעוד שמצד שני המונופול רוצה להמשיך ולחיות באיזושהי צורה. זהו איזון עדין.

מיכאל קליינר:

המונופול גם מגיש להם שירותים וגם מתחרה בהם.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון, אבל צריך לזכור שהקפדנו מאד על הפרדה מבנית. ההפרדה הזאת מופיעה גם במלצות ועדת רוזן, ועדת הישום לנושא פתיחת שוק הטלפונים לתחרות, וזה נושא מאד חשוב בעינינו. נכון שבזק היא מונופול אבל בזק בינלאומי היא חברת בת של בזק שצריכה לקיים הפרדה מבנית. לא ידוע לנו על כך שלא מתקיימת הפרדה מבנית עד כדי כך, שיש היום שאלה שנמצאת עדיין בעיון - האם עובדים בכירים בבזק רשאים להיות דירקטורים בבזק בינלאומי? בעניין זה קיבלנו תלונה מהמפעילות החדשות של השיחות הבינלאומיות, אנחנו בוחנים את השאלה הזאת ברמה המשפטית ובינתיים ביקשנו ונענינו מחברת בזק לא לשתף אנשים שלה בדירקטוריון בזק בינלאומי, עד שתוכרע השאלה הזאת. זאת סוגיה מאד מסובכת וצריך לדאוג איך פותרים אותה.

מיכאל קליינר:

אני מבין שבזק בינלאומי היא ברירת המחל האוטומטית.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון, אם תרצו אני אהיה מוכנה לתת יותר פרטים בנושא. אני מבקשת להשלים עוד כמה משפטים כלליים מבחינת המדיניות. מובן מאליו שהמדיניות הינה ליברליזציה, פתיחה לתחרות וכו'. בתחום הטלפונים מדובר על פתיחת שוק הטלפונים המקומי לתחרות. חשוב מאד בעינינו שתחרות תהיה לא רק בשירותים אלא גם בתשתיות, כדי לעודד תשתיות חדשות. הרי אפשר היה לקבוע שבזק חייבת למכור את שירותיה לכל מי שרוצה להפעיל שירותים, אבל ועדת הישום חשבה שחשוב שתהיה תחרות בתשתיות ולכן בזק לא תחויב למכור את תשתיותיה לחברות אחרות, שיוכלו להפעיל שירותי טלפונים מקומיים, אבל כתוצאה מזה יוצרו כמה גורמים, אנחנו מאמינים, שיתחרו ביניהם. אנחנו התחייבנו לפתיחת השוק הזה לתחרות לא יאוחר מינואר 1999.

אברהם שוחט:

יש לזה התייחסות בחוק ההסדרים?

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא.

אברהם שוחט:

אבל נדמה לי שצריך שינויים חקיקתיים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא בחוק ההסדרים. המשרד הפיץ תזכיר הצעת חוק לביטול סעיף 50 בחוק הבזק, שמקנה בלעדיות לחברת בזק בתחום הטלפונים. אני רוצה לציין שיש תחומים, כגון תמסורת, דאטה, שאינם בבלעדיות בזק, על פי החוק, והם יכולים להיפתח לתחרות קודם לכן. עד היום לא עשינו את זה אבל אנחנו יכולים לעשות את זה. כרגע יש חברות שמפיקות שירותי טלוויזיה בכבלים, כל אחת מהן היא מנופול באיזור הזיכיון שלה ולמעשה אין תחרות.

אברהם שוחט:

איזה אחוז מהאוכלוסיה מחובר היום לכבלים?

צביקה האוזר:

כ-90% מהאוכלוסיה חוברים לכבלים אבל 10% שמרוכזים ב-80% מהישובים שבהם אין בתי קולנוע, לא מחוברים.

סמדר אלחנני:

כל זה היה בסעיף ועדת חריגים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון.

חיים אורון:

אנחנו מבקשים לקבל נתונים יותר מסודרים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

כמעט 90% מהאוכלוסיה 'מכוסים' על ידי הטלוויזיה בכבלים, והם מהווים 20% מכלל הישובים.

שלום שמחון:

יושבים כאן שלושה חברי כנסת שלא מחוברים לכבלים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אתם צודקים, אבל אפילו אני לא מחוברת לכבלים למרות שיש לנו כבלים.

היו"ר אברהם רביץ:

את לא מפסידה שום דבר.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני חושבת כך ולכן אני לא מחוברת לכבלים.

סמדר אלחנני:

אל תגידי את זה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

למה לא? זאת זכותי.

מיכאל קליינר:

זאת חובתך להיות מחוברת.

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא, חובתי לחנך את ילדיי כפי שאני רואה לנכון.

אני מבקשת לחזור לשאלת הפריפריה. העובדה ששירות הטלוויזיה הממוענת הרב ערוצית היא מונופול למעשה, ואין תחרות, היא דבר שאנחנו רוצים לשנות אותו. חשבנו שהדבר הנכון ביותר לעשות הוא להשתמש בטכנולוגיה החדשה שנמצאת, ובמקום לתת לחברה נוספת להניח תשתית נוספת של כבלים, בנסיבות בהן הטכנולוגיה מאפשרת פתרונות אחרים טכנולוגיים, ויש לוויין בשמים שעולה 15 מליון דולר לשנה, חשבנו שיהיה נכון לעשות מה שעושים במדינות אחרות בעולם ולאפשר שידורי טלוויזיה רב ערוצית למנויים בלוויין.

היו"ר אברהם רביץ:

זה אומר צלחות על כל בית?

שרת התקשורת לימור לבנת:

כן, אבל זה לא מבוסס על פרסומת אלא על תשלום דמי מנוי. ברור לנו לחלוטין שתחרות מסוג זה בין שני המובילים בעלי התשתיות, תשתית הכבלים ותשתית לווינית, תוביל להוזלת מחירים לצרכן ולמתן שירות טוב יותר. צריך לזכור שכרגע אין לצרכן שום אפשרות בחירה, גם לא לגבי התכנים והתכניות שהוא רוצה להיות מחובר אליהם, אלא שהוא גם לא יכול לעשות טירינג, כלומר לקנות חבילה מצומצמת יותר. הוא לא רוצה לשלם חמישים דולר או ארבעים דולר לחודש דמי מנוי והוא לא צריך את כל חמישים הערוצים, אלא הוא רוצה חבילה קטנה יותר ומצומצמת יותר שעליה הוא ישלם שלושים דולר או פחות מזה. היום אין אפשרות כזאת ובנוסף לכך אין אפשרות לחייב את חברות הכבלים, על פי תנאי הזכיונות שלהם, לעשות את זה.

חיים אורון:

אבל הטכנולוגיה קיימת.

שרת התקשורת לימור לבנת:

ודאי, אבל הם לא מעוניינים. מה אכפת להם? הם מונופול, אין להם תחרות ומדוע הם צריכים לתת אפשרויות שונות לציבור? לכן חשבנו שהגישה העת לבלום את הבלימה של הטכנולוגיה החדשה, עכיום החוק לא מאפשר אותה, משום שהחוק לא מותאם בהכרח לטכנולוגיות חדישות מפעם לפעם.

אברהם שוחט:

מתי מסתיים הזכיון של חברות הכבלים?

שרת התקשורת לימור לבנת:

בין השנים 2002 ל-2006.

זכייני הכבלים באים ואומרים - יש לנו בלעדיות בזכויות שלנו ואין לכם שום רשות להעמיד אותנו בתחרות לפני שנת 2002 עד 2006, על פי הזכויות השונים. בעניין הזה פעלנו בהתייעצות עם כל הגורמים, גם במשרד כמובן וגם אצל היועץ המשפטי לממשלה, והנחנו את הצעת החוק לאחר שהיא עברה את כל האישורים של היועץ המשפטי לממשלה, במובן זה שכתוב בה במפורש שאנחנו צריכים להידבר עם חברות הכבלים, ואנחנו עושים את זה. אם, אכן, הן נפגעו, אנחנו צריכים לשפות אותן או לפצות אותן, כגון על ידי הארכת הזכויות שלהן.

היו"ר אברהם רביץ:

או שתשפו אותן בלווין.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני חושבת שזאת בדיוק הבעיה כי זה יגרום לפגיעה בתחרות. אני רוצה שיהיו שני גורמים, שני מפעילים שיתחרו ביניהם באמת, ולא שחברות הכבלים תהיינה גם חלק בתוך הלווין.

שלום שמחון:

אבל גם הן לא עומדות בזכיון שלהן.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני מיד אגיע לנושא הפריפריה, זאת שאלה מאד מרכזית, אבל אני רוצה להשלים את תיאור המצב. אנחנו, אכן, נמצאים עם חברות הכבלים בהידברות כי שאלת הארכת הזכויות יכולה לתת פתרונות מסוימים לזכייני הכבלים.

אברהם שוחט:

קיים גם עניין הפרטום.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון, אבל אנחנו לא רוצים לתת להם פרטום. תוך כדי המשא ומתן הודעתי לחברות הכבלים, שבעצם קיום המשא ומתן אין משום הכרה בכך שהן נפגעות או שמגיע להן פיצוי. אמרתי להן שאנחנו רוצים להגיע להסכמות אבל אם לא נגיע להסכמות אלא לבית משפט, כי החברות יתרו לבג"צ, אנחנו נטען מההתחלה כאילו לא היה שום דבר.

תחום התמסורת, שהזכרתי קודם, שהכבלים מהווים תשתית אלטרנטיבית לו, הוא תחום שלא נמצא בבלעדיות על פי חוק, ויש לנו סמכות, על פי חוק, לתת רשיונות טלפוניה, שהם מעוניינים בה, אחרי תיקון החוק, כמובן, ואחרי שהשוק יפתח לתחרות. יש שורה של דברים שאפשר להציע לחברות הכבלים, להציע להן ולהידבר איתן ואנחנו עושים את הדברים. לא בטוח שזה יצליח. יכול להיות שבסופו של דבר נמצא את עצמנו מתמודדים בעתירה בערכאות משפטיות מול חברות הכבלים ונתמודד עם זה. כולנו מכופפים את ראשינו בפני בג"צ או בפני ערכאות משפטיות, וזה מובן מאלינו, אבל אני רוצה שתדעו שאנחנו נוקטים בהליכים הדרושים, לרבות משרד המשפטים והיועץ המשפטי לממשלה, ואנחנו מרגישים על קרקע מאד בטוחה בנושא הזה.

לשאלת הפריפריה, שהיא שאלה מרכזית מאד - חברות הכבלים היו, אכן, אמורות לכסות גם את איזורי הפריפריה, ואת זה לא אני אומרת אלא ועדת בר סלע, מה שנקרא: ועדת החריגים, כדי לבחון את כל הסוגיות האלה.

סמדר אלחנני:

זה לא היה בוועדה אלא בהסכם המקורי.

שרת התקשורת לימור לבנת:

על זה הם מערערים. ועדת החריגים הוקמה משום שהיו תילי תילים של פרשנויות והיו שאלות רבות לגבי המונח פריפריה ומדד פי ארבע - האם זה המרחק של הישוב, לפי מדד מסוים שנקבע, והאם החברות חייבות לחבר את אותו ישוב לכבלים או לא. התחילו פרשנויות לגבי מה שהיה כתוב בתנאים המקוריים. אין לי, בוודאי, כישורים משפטיים כדי לפסוק בסוגיה הזאת, אבל שולמית אלוני הקימה בשעתה את ועדת החריגים בראשות יורם בר סלע, שהיה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, והוועדה ישבה, ישבה, ישבה, ישבה וישבה ולא סיימה את עבודתה. לחצתי עליהם מאד לסיים את עבודתם ולפני חודשים אחדים הוגשו המסקנות שבהן נקבע שחייבים לרשת את כל הפריפריה. מאז עמדו בפנינו שתי אפשרויות, האחת - לומר לחברות הכבלים שהן צריכות לרשת את כל הפריפריה, וזה היה אורך כשלוש שנים. חברות הכבלים לא מקבלות את פרשנות ועדת בר סלע, הן איימו לעתור לבג"צ והן טוענות שזה לא על בסיס משפטי מוצק. אני לא יודעת לומר אם חברות הכבלים צודקות או לא בעניין הזה, אבל יש בעיה מסוימת עם מסקנות הוועדה והעניין לא פשוט.

חשבתי לעצמי שאם אני אחייב את חברות הכבלים לרשת את כל הפריפריה, הן תלכנה לבג"צ, שאולי יוציא צו ביניים והעניין יתעכב לחמש שנים נוספות. מצד שני הטכנולוגיה החדשה היא טכנולוגיה לווינית וכדי 'להרים' אותה צריך חודשים ספורים, להבדיל משנים ספורות. מיותר לציין שהלוויין יכסה הכל מכל וכל - כל ישוב וכל בית על ראש גבעה בגליל.

אברהם שוחט:

הוא יכסה את כל ספקטרום התחנות?

צביקה האוזר:

הוא יכול עד חמש מאות ערוצים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

וגם איכות השידורים יותר טובה.

מיכאל קליינר:

אבל השאלה היא האם הוא יוכל להביא ערוצים מקבילים לאלה שקיימים היום.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני אסביר את העניין. בערוצי הכבלים, כפי שהם משודרים היום, יש לנו כ-40 ערוצים מהעולם. כאלה 'מתרוצצים' בעולם בלי סוף. הספק החדש בלוויין יוכל לקנות שירותי תוכן מחברות בכל העולם, בדיוק כפי שהכבלים קונים. את ערוץ 1, ערוץ 2 וערוץ 3 הוא יהיה חייב להעביר דרך הלוויין ונשארו ארבעה או חמישה ערוצי ICP - אלה ערוצי הפקה עצמית של חברות הכבלים - ערוץ הילדים, ערוץ הספורט, ערוץ המדע, ערוץ הסרטים וערוץ המשפחה. לעניין ערוצים אלה, אני לא רוצה להיכנס כרגע

לפרטים, ואני מבקשת את סליחתכם על כך, כי אנחנו בתהליך של משא ומתן והכנת תוכן הרשיונות לספקי שירותי הלווין. מבחינת הפריפריה, ללא ספק יינתן פיתרון.

מיכאל קליינר:

האם אפשר ליצור מצב מבחינה טכנולוגית - -

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני לא רוצה לפרט מעבר לזה.

שלום שמחון:

חלק ממה שאת אומרת אנחנו עושים גם היום בצלחות פרטיות.

שרת התקשורת לימור לבנת:

זה בסדר. הערוצים שמעניינים במיוחד את הציבור בישראל הם עניין אחד ויתר הערוצים הם עניין אחר, אדרבה, שיתחרו גם בתוכן.

צביקה האוזנר:

אם אפשר להוסיף, חברות הלווין יתחרו לא רק בפריפריה אלא בכל הארץ. כדי שמיהו יעבור מחברת כבלים לחברת לוויין הן צריכות להציע תוכן אטרקטיבי.

אברהם שוחט:

וגם מחיר אחר.

שרת התקשורת לימור לבנת:

בוודאי. הם יציעו טירינג, הם יציעו מחיר וכו'.

צביקה האוזנר:

אם יש ערוץ ספורט, הם ינסו להציע ערוץ ספורט יותר טוב, אם יש ערוץ ילדים, הם ינסו להציע ערוץ ילדים יותר טוב. אין ספק שהם יציעו מוצר שהוא לפחות כמו המוצר הקיים היום.

אברהם שוחט:

כמה עולה צלחת?

צביקה האוזנר:

חלק הם מבסבדים. הצלחת והממיר עולים כ-600 דולר היום.

מיכאל קליינר:

אם אני מתקין צלחת גדולה ויקרה וקולט בה את כל העולם, זה חוקי היום?

שרת התקשורת לימור לבנת:

בוודאי.

צביקה האוזנר:

חשוב מאד לדעת שאם מדינת ישראל לא תסדיר את שידורי הלוויין בשנה שנתיים הקרובות, ההערכות הן שיהיו יזמים בינלאומיים, שישדרו מחוץ למדינת ישראל, גם למדינת ישראל, על ידי טכנולוגיה שמאפשרת שידור רב ערוצי ומדינת ישראל לא תוכל לפקח על השידורים האלה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

סליחה, אבל לא הצגתי את עורך הדין צביקה האוזנר, ממלא מקום יושב ראש מועצת הכבלים, והוא גם עומד בראש מינהלת ועדת פלד במשרד התקשורת.

היו"ר אברהם רביץ:

כמה עולה לאזרח התחברות לכבלים וכמה יעלה הלוויין?

אברהם שוחט:

כ-140 ש"ח לחודש.

שרת התקשורת לימור לבנת:

זאת הוצאה מאד גדולה.

אברהם שוחט:

עם ממיר אחד.

שרת התקשורת לימור לבנת:

למי שיש בית כל כך גדול שהוא צריך ממיר נוסף, הסכום פחות משמעותי לגביו. למשפחה רגילה זה המון כסף.

היו"ר אברהם רביץ:

זה כאלפיים ש"ח לשנה. המון כסף.

אברהם שוחט:

בניגוד למה שהטרה חושבת לגבי הכבלים, אני חושב שאם מסתכלים באופן סלקטיבי, יש אימפוט גדול מאד.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אם הילדים שלי היו יותר גדולים ואני הייתי יותר בבית, גם אני הייתי מתחברת לכבלים, אני מסכימה איתך. כשיהיה טירינג יהיה יותר קל.

לעניין הכבלים והלוויין. קחו בחשבון שהלווינים "הפירטים", ואני לא יכולה לומר "פירטים" כי זה לא בדיוק אסור אבל יש כבר סנוניות של שידורי לווינים לא מוסדרים - -

היו"ר אברהם רביץ:

השידורים של הרב עובדיה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

השידורים של הרב עובדיה אינם פירטים כי הם לא אסורים על פי חוק וזאת לא טלוויזיה ממוענת למינויים. יש בעיה ואם לא נסדיר אותה, תוך תקופה קצרה מאד נמצא שידורי לווין, שירימו אותם מקפריסין במקום מהארץ וישתמשו בהם בלווינים אחרים במקום בעמוס ולנו לא יהיה שום פיקוח. אנחנו לא יכולים לבלום את התהליך הטכנולוגי, שקיים כבר בשטח, ולכן עדיף להסדיר אותו ולא להשאיר אותו פרוץ לכל עבר.

שלום שמחון:

מתי זה קורה?

שרת התקשורת לימור לבנת:

הבאנו בחוק ההסדרים את התיקון לחקיקה, שאמאפטר שידורי לווין ממוענים וישירים, שנקראים DBS. במקביל עשינו שני דברים נוספים - פרסמנו RFI - בקשה למידע לחברות ולגופים שרוצים לשאול שאלות ולהעיר הערות לגבי רשיונות שיינתנו לזכייני לווין, כדי שנוכל להכין את כל החומר. במשרד מכינים עכשיו את כל החומר למועצת הכלבים - מה הוא מבנה הרשיונות, מה החובות שלהם, מה הזכויות שלהם, מה מותר להם ומה אסור להם ויש עבודה רבה סביב זה.

היו"ר אברהם רביץ:

המועצה לשידורי כבלים תהיה אחראית גם על הלוויין?

שרת התקשורת לימור לבנת:

כן, ואנחנו מתקנים את השם בחוק ל-המועצה לשידורי כבלים ולווין. במקביל אנחנו מקיימים משא ומתן אינטנסיבי עם זכייני הכבלים. ברגע שאחוק יעבור, בסוף חודש דצמבר כפי שאנחנו מקווים, תוך חודשים ספורים הלוויין יהיה באוויר. אנחנו שומעים בשוק על קבוצות רציניות שאמאד מאד מתעניינות בעניין ולדעתנו יש לזה ביקוש מבחינת הקבוצות השונות והמשקיעים השונים.

מיכאל קליינר:

יהיה רק זכיון אחד?

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא. יהיו רשיונות. תפיסת עולמי היא שבכל מקום שאין בו מיגבלה של משאב טבעי כמו תדרים, אנחנו צריכים לתת לשוק לעבוד ולהחליט. בסלולרי אין ברירה כי יש מיגבלה של תדרים ואי אפשר לתת רשיון לכל מי שרוצה, אבל בלוויין אין שום מניעה לתת לכל אחד רשיון. הרי לא יהיו עשרים גורמים כאלה, זה ברור, אנשים יעשו בדיקות היתכנות כלכלית ויחליטו.

אברהם שוחט:

זה מתאים לדוח ועדת פלד?

שרת התקשורת לימור לבנת:

כן, לחלוטין.

יהודה הראל:

עד ינואר 1999 זה יעבוד?

שרת התקשורת לימור לבנת:

כן, בטח. אלא אם כן בית המשפט יעכב אותנו. אני מעריכה, וכמובן שכל הגורמים המשפטיים הרשמיים מעריכים, שבג"צ לא יעכב אותנו. לכל היותר יהיו לו דרישות אחרות לגבי גובה הפיצויים המגיע לחברות הכבלים אבל בג"צ לא יתערב בחקיקה. לפי כל חוות הדעת האפשריות זה לא סביר.

אני רוצה להתקדם לעניין של פתיחה לתחרות בשוק התקשורת, מסקנות ועדת הישום, ואני מבקשת שדני יעלה נקודות שכדאי לחברי הוועדה לשים לב אליהן.

היו"ר אברהם רביץ:

אולי המנכ"ל יקדיש כמה מילים לגבי התחרות המתוכננת בטלפונים המקומיים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

זו היתה בקשתי.

דני רוזן:

במשך שבעה חודשים עבדנו בצוות די גדול - אנשי משרד האוצר ואנשי משרד התקשורת. כל מי שרצה, בא ואמר את מה שיש לו לומר. ביקשנו מפורשות לשמוע את נציגות עובדי בזק ולמדנו בצורה מאד יסודית את מה שמתפתח גם באירופה ובארצות הברית. בשבוע שעבר הגשנו דוח ובו 36 המלצות קונקרטיות.

אברהם שוחט:

אפשר לקבל אותו?

שרת התקשורת לימור לבנת:

ודאי שאפשר לקבל אותו. נעביר את הדוח למזכיר הוועדה. זהו דוח פתוח, אנחנו עובדים בשקיפות.

דני רוזן:

חילקנו את שוק התקשורת הישראלי לשלושה רבדים עיקריים - הרובד של התקשורת הניידת, הרט"ן, הרובד של התקשורת הבינלאומית ורובד התקשורת הפנים ארצית. כפי שאתם יודעים, בתקשורת הבינלאומית כבר יש תחרות והנושא המרכזי הוא תחרות בתקשורת הפנים ארצית, וזה כולל את כל מה שחברת בזק עושה היום. השם הכולל הוא תשתית תמסורת וטלפוניה, וקבענו כמה עקרונות, שהחשוב בהם הוא עמידה בקריטריונים, למי שרוצה לקבל רשיון, ואם לא יעמוד בקריטריונים - הרשיון יבוטל.

התפיסה אומרת שהמתחרה חייב לבנות את התשתיות בעצמו, להקים תשתית חלופית לתשתית של הבזק.

אברהם שוחט:

ברמה ארצית?

דני רוזן:

ברמה שקראנו לה - איזור הביקוש המורחב. אנחנו צריכים להשלים את ההגדרה המדויקת ולקבוע קריטריונים לאיזור ביקוש מורחב. צריך לזכור שבבניית תשתיות מודרניות לא צריך לחפור את כל המדינה מחדש, ואפשר לעשות הרבה דברים בצורה אלחוטית, לכן דאגנו לפנות תדירים. הקדשנו תשומת לב רבה מאוד לנושא שקראנו לו - הבטחת הגישה האוניברסלית, ולמדנו הרבה מאוד מהלקח של הכבלים. התחרות מתקיימת, באופן טבעי, היכן שכדאי להתחרות, וישנם איזורים שלמים בהם לא כדאי להתחרות. הבעיה היא איך להבטיח שירותים לאותם איזורים.

חיים אורון:

עקרונית איך נראה הפתרון?

דני רוזן:

יש חובה ברשיון, ללא שום הנחות או מדדים, למי שנותן שירות באיזור מסוים, לתת אותו תוך מספר שנים בכל האיזורים בהם אתה נותן שירות, באותם התנאים וללא אפליה. בנוסף לכך יש חובת גישה אוניברסלית, והגדרנו מה הוא סל השירותים האוניברסלי שחובה לתת אותו כשירות מינימום. בזק פרוסה בכל הארץ והיא ממשיכה להיות חייבת בחובת השירות האוניברסלי. אנחנו סבורים שכך נוכל להביא את ההישגים של האיזורים, בהם תהיה תחרות, גם לאיזורים שבהם לא תהיה תחרות. דבר נוסף הוא שאותם שירותים שיינתנו במקומות יותר ריווחיים יממנו את השירותים באיזורים הפחות ריווחיים.

שתי מדינות בעולם, צרפת ואנגליה, עשו בנושא עבודה מקיפה. בצרפת חישבו את המתמטיקה, הגיעו למסקנה כמה כסף צריך לשלם ובנו מנגנון של קרן כזאת, שבה השירות באיזור הריווחי מסבסד את השירות בפריפריה.

חיים אורון:

קרן איזון.

דני רוזן:

לעומת זאת, באנגליה, גם שם יש איזורים יותר ריווחיים ואיזורים פחות ריווחיים, הגיעו למסקנה שלא צריך קרן כזאת. אנחנו צריכים לעשות את העבודה על ישראל, להיכנס לפרטים ולראות את המספרים. כרגע אינני יודע מה תהיה התוצאה.

אברהם שוחט:

הכוונה למכרז למפעיל אחד או לכמה מפעילים?

דני רוזן:

הכוונה היא ללא שום מכרז. כל מי שיעמוד בקריטריונים יוכל לקבל רשיון. אני לא מאמין כי זה לא ריאלי מבחינה כלכלית.

אברהם שוחט:

באופן תיאורטי - -

שרת התקשורת לימור לבנת:

אפילו חברת החשמל, בתנאי שמשק החשמל ייפתח לתחרות.

סמדר אלחנני:

לחברת החשמל יש את התשתית.

דני רוזן:

חברת החשמל הבריטית הקימה את חברת אנרג'יס ומאד מעניין לבקר שם.

אמנון רובינשטיין:

אבל מרקורי משתמשת בבריטיש טלקום, נכון?

דני רוזן:

כבר לא. התחרות התחילה בתפיסה שלפיה חייבו את בריטיש טלקום לעשות אנ-בנדלינג של שירותיו ולמכור למקורי, ומרקורי היה אמור להתקין מהתשתיות. העסק הזה לא הצליח ונעשה שינוי ברגולציה באנגליה. חברות הכבלים באנגליה נותנות שירותי טלפוניה, והרווחים שלהם מטלפוניה הם גדולים לאין שיעור מהטלוויזיה בכבלים, כי שם הכבלים מתחרים ב-DBS. לדעתי יש לנו עוד הרבה מה ללמוד מהמודל הבריטי.

אמנון רובינשטיין:

אבל מרקורי לא היתה הצלחה.

דני רוזן:

אבל היום מרקורי התאחדה עם חברות שלוש חברות הכבלים המובילות בדרום אנגליה והפכה לכוח מאד רציני, שבונה תשתיות משלו כדי להתחרות בכבלים ולא מנצל תשתיות של אחרים.

אברהם שוחט:

המנכ"ל, אולי תתייחס בדבריך לבעיה של ההתחייבות כלפי העובדים ולבעיה של בעלי המניות.

דני רוזן:

עשינו מאמץ גדול להוציא את הדוח לפני ההנפקה. בהנפקה הזאת התשקיף יכלול התייחסות מפורטת של בזק להשלכות התחרות על בזק.

אברהם שוחט:

למה שמריל לינקי מוכר עכשיו יש איזכור?

שרת התקשורת לימור לבנת:

בוודאי.

דני רוזן:

אני רוצה להזכיר לך שדוח וקס-ברודט, שפורסם עוד בשנה שעברה ואושר בינואר השנה, הוא רק דוח ישום של החלטה שכבר התקבלה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

דוח הישום הזה הועבר לחברת בזק להערותיה, לקראת התשקיף להנפקה.

אברהם שוחט:

ההנפקה הראשונה של ה-25%, מה עם התשקיף?

דני רוזן:

בתשקיף הקודם יש התייחסות מפורטת לכוונת המדינה לפתוח את השוק לתחרות.

אמנון רובינשטיין:

בתשקיף השני יש דבר כזה?

דני רוזן:

יש התייחסות. בתשקיפים הקודמים יש דיון מאוד מאוד מקיף בשאלת הבלעדיות, לפי סעיף 50, עם חוות הדעת של צדוק.

שרת התקשורת לימור לבנת:

דני היה סמנכ"ל הנדסה בבזק.

אברהם שוחט:

אני זוכר שבממשלה הקודמת לא יצאנו להנפקה כי חיכינו לרשיון הכללי, חיכינו להרבה מאוד דברים ופחדנו לצאת כי לא ידענו מה להכניס שם.

שרת התקשורת לימור לבנת:

מניות בזק מחולקות באופן הבא - 10% בידי כיבל ווירלס, שאנחנו נמצאים איתם בתהליך של משא ומתן כרגע, 10% בידי אצל מריל לינק' - -

אמנון רובינשטיין:

יש להם אופציה להחזיר.

שרת התקשורת לימור לבנת:

נכון ומתרוצצים להם עוד אחוזים, שרם בעצם מפוזרים. אני לא יודעת מה היה בתשקיפים הקודמים, ואני לא עוסקת בתשקיפים ממש כי זה לא התחום הזה - -

אברהם שוחט:

צריך לבדוק את זה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני מניחה שרשות החברות והרשות לניירות ערך בדקו את זה אבל אני לא מדברת בשמס.

דני רוזן:

לגבי ההתעניינות של בזק - אני רוצה להזכיר שנהנפקה הקרובה בבורסה בישראל, 80% מההנפקה חוזרת לתוך בזק לפי ההסכמים. אני מקווה שהיום או תוך יום יומיים יסתיים ההסכם בין הנהלת בזק ועובדי בזק והרה-ארגון יאושר.

אברהם שוחט:

כמה עובדים יש? 1500?

דני רוזן:

אני לא יודע מה יהיה בסופו של דבר, אבל מדובר בסדרי גודל כאלה. הנושא של לשמור על בזק חזקה הוא נושא מאד חשוב, ובכל הדוח ניסינו לטפל בבעיה הזאת בצורה מסודרת. לנושא הזה יש שני היבטים - 1. תחרות שבה המתחרה צריך להקים תשתית משלו, לא מתרחשת בין לילה, זה תהליך שאורך, באופן טבעי, יותר זמן, ונותן לבזק יותר שהות וזמן להיערך להתמודדות, ונותן יתרון כי התשתית של בזק מוכנה. 2. אנחנו צריכים לעשות, כמובן, בדיקה מתימטית מקיפה על כל ההשפעה שתהיה לזה על תעריפי בזק. אנחנו משלבים את זה עם ועדת שורר, הוועדה שלפיה נקבעו תעריפי בזק, ותוקפה יפוג בסוף שנת 1998. בקרוב נקים ועדה חדשה שתיקח בחשבון את כל שיקולי התחרות ואת ההשפעה של התעריפים הבסיסיים של בזק וסט התעריפים הבסיסיים החדש של בזק, שייקבע לקראת התחרות, יקח בחשבון את כל המתמטיקה של התחרות.

בזק הגישה לנו כמה מסמכים מאד מקיפים בעניין הזה, אבל עכשיו צריך לעשות ניתוח מקיף מחדש על כל הכלכלה של חברת בזק, בעקבות העניין הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. חברי הכנסת מוזמנים לשאול שאלות. חבר הכנסת שוחט, בבקשה.

אברהם שוחט:

אני מברך על פתיחת השוק לתחרות, ואני חושב שמגיעים לשרה שבחים על המדיניות של הענף הזה, שהוא אחד הענפים המתפתחים ביותר בכל העולם, מבחינת הפעילות, ההיקפים והחשיבות שלו.

אני לא הסניגור של עובדי בזק או של חברת בזק, אבל בנקודה אחת אני חושב שאת צריכה לומר כמה פעמים את האמירה שלך. כל מי שמכיר את העניין יודע שהמחיר של הבינלאומי היה כתוצאה מסיבסוד צולב. התחרות גם חשובה אבל באופן בסיסי זאת היתה התוצאה של זה. בחדר הזה נשמעים דברים ולא פעם ולא פעמים מכוונים חץ בלתי צודק גם כלפי העובדים וגם כלפי החברה עצמה. אין ספק שתחרות גורמת להתייעלות, לשירות יותר טוב ואני מאד בעד העניין הזה. את עצמך אמרת שהתהליך הגיע לישום בתקופתך אבל זה היה תהליך של ארבע שנים. אני מניח שאת יודעת שהחזיקה הראשונה היתה בשנת 1992 בוועדת הכספים, בחוק הרסדרים של 1992 לקראת שנת 1993, שאיפשר את הפתיחה לתחרות של הבינלאומי.

אני בעד תחרות בתשתית ואין ספק שתחרות בתשתית תהיה טובה לאזרח. אני זוכר את הוויכוחים עם החשב הכללי על כל מה שכרוך בזה. אני לא יודע מה הוא המאזן של בזק ומה מחזור המכירות של בזק, אבל מזל שכל השוק גדל ולכן ההשפעה לא כל כך דרמטית, מבחינת כניסה של תחרות, אבל צריך לבדוק טוב את העניין ולכבד באיזושהי דרך הסכמים קיימים. המאבקים על הרשיון הכללי היו קשים מאד, גם עם החברה וגם עם העובדים וצריך למצוא את הדרך החכמה גם לפרק את המוקשים הטמונים בדרך להפרטה.

לעניין הכבלים - אין ספק שחברות הכבלים מרוויחות הון תועפות גם בגלל שעומק החזירה היה הרבה יותר גדול ממהנחות העסקיות שלהם. אני לא בעד הפרת הסכמים אבל אתם יודעים בדיוק מה הוא המחזור שלהם ואיך נראים המאזנים שלהם. נדמה לי שזה מונופול איזורי, אבל זה מונופול. אני חושב שבמסגרת הדיון הכולל שלכם אתם צריכים גם להכניס גם את האלמנט הנוסף של המחיר, מבחינת הורדת המחיר כלפי האזרח במדינת ישראל.

צביקה האוזר:

התחרות תעשה את זה.

חיים אורון:

זה כמו שלפני כניסת סלקום לשוק היית אומר לפלאפון - חבריה, תורידו קצת מחירים.

אמנון רובינשטיין:

עשו שינוי אחד בחוזה בערך בשנת 1986.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אבל זה לא עזר בכלל. ברור כשמש שרמחירים ירדו רק כאשר נוצרה תחרות.

אמנון רובינשטיין:

אדוני היושב ראש, אני רוצה לספר שכאשר נשיא מוטורולה היה בארץ הוא אמר - איזה סיכוי יש לפלאפון במדינה כל כך קטנה.

היו"ר אברהם רביץ:

הוא לא ידע שעם ישראל אורב לדבר.

חיים אורון:

זה קרה עם כל המכשירים האלה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אנחנו במקום השישי בעולם בטלפונים סלולריים, במדינות מקבילות אלינו. בהערת ביניים אני אספר שישראלי ממוצע מדבר חמש מאות דקות בחודש לעומת אמריקאי או אירופאי שמדבר כמאה דקות לחודש. אנחנו גם מחזיקים יותר טלפונים סלולריים וגם מדברים יותר.

אברהם שוחט:

כי מישוהו אחר משלם על זה.

לעניין התקשורת הלווינית, הדבר שמוצא חן בעיני יותר מכל הוא שאפשר יהיה לקנות חבילות של ערוצים ולשחק גם עם המחיר.

בישיבה הקודמת שאלתי לגבי התשלום הקבוע ולא קיבלתי תשובה.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה, חבר הכנסת אורון, בבקשה.

חיים אורון:

אני מקבל את המגמה שעולה מתוך הדברים, כאילו שאפשר לא לקבל אותה. הטכנולוגיות חזקות מאיתנו ולכן לא זאת השאלה. שאלת הרגולציה נעשית הרבה יותר מהותית מכיוון שתפקיד המשרד הוא להסדיר גם את השווקים וגם את הצרכים.

נושא שכבר עלה במהלך הדיון הוא נושא הפריפריה. יכול להיות שמסתמן פתרון, אני מקווה כי אני שומע על כך כבר כמה שנים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

עכשיו זה אחרת.

חיים אורון:

אני מקווה. נוצרה, לכאורה, התפתחות טכנולוגית שמאפשרת את התהליך הזה. ההנחה היא שבעתיד קצב ההתפתחות לא יהיה יותר קטן, אלא שאנחנו נמצאים בעקומה שהולכת וגדלה יותר מכל הדברים האחרים. תקשורת, מידע ומחשבים מהווים מכלול של נושאים המובילים היום בכל העקומות. אני מניח ששוב תעמוד שאלת התחרות והיתרון לגודל ולריכוז, שיחריף את שאלת הפריפריה והמרכז. תפקיד הרגולטור הוא למצמם את זה עד כמה שאפשר, ורק הוא יכול לעשות את זה, כי ההגיון הפנימי של ההתפתחות אומר שהיכן שלא כדאי לא נכנסים, ואם אין מסה קריטית - לא כדאי. הוויכוח הערכי בינינו לא משנה. לימור יכולה לומר שהיא לא מחוברת לכבלים אבל רוב עיירות הפיתוח כבר מחוברות לכבלים.

הבעיה לא תהיה בתחום הזה אלא בתקשורת לווינית, בתקשורת מחשבים ובכל מיני כלים אחרים שהופכים לחלק מהחיים, וקובעים, בין השאר, את האיזונים בין המרכז לפריפריה, ואת השיקולים של האנשים היכן לגור.

השרה דיברה על הכסף הנכנס לקופת המדינה - אתם אחראים היום על אחד המשאבים הכי יקרים, וגם בעתיד השימוש הלאומי במשאב הזה צריך להיות מקור של הכנסה לאומית לצורך התחום הזה. כולם ידעו שחברת פלאפון צוברת רווחים עצומים ואמרו - 'גזלנים, הורידו את המחירים', אבל יש הסכם שצריך לכבד אותו. גם הסכם הבא צריך לכלול סעיף שיאמר שאם המכירות יעברו אחוז מסוים, אותו זכיון יתחייב להעביר למדינה אחוז יותר גדול. נכון שיש כאן שאלה של סיכוי מול סיכון אבל המדינה מוכרת נכסים שלה - תדרים הם נכס שלה וזמן שידור הוא נכס שלה.

אני מודה שאני מאד מאד מוטרד מנושא השידור הציבורי. הוא יכול להיגמר 'כאילו' בגלל הטכנולוגיה, הטכנולוגיה תגמור אותו בעצמה. יכול להיות שהדיון על כך צריך להתקיים כאשר נדון בחוק הרטורים, אבל מצאתי לנכון להעיר את ההערה הזאת.

היו"ר אנדרס רביץ:

תודה. חבר הכנסת אחמד סעד, בבקשה.

אחמד סעד:

כבוד שרת התקשורת, אני מדבר על הגדלת התקציב אבל נשאלת השאלה - איך ההגדלה הזאת תשרת יותר מהיום את התחום הזה, שהוא אחד התחומים הכי חשובים, גם בארץ וגם בעולם.

יש לי כמה הערות, וראשית הערה כללית. אמת שאחוז גבוה מהאוכלוסיה הערבית צופה בטלוויזיה, בערוץ 1 ובערוץ 2, וזה לא מתקבל על הדעת שבתכנית 'פופוליטיקה' שהתקיימה השבוע, נעשה סקר שהופנה אל הציבור היהודי.

שרת התקשורת לימור לבנת:

זה שייך למשרד ראש הממשלה.

אופיר פינס-פז:

זה היה בערוץ 2.

שרת התקשורת לימור לבנת:

ערוץ 2 שייך למשרד החינוך וערוץ 3 שייך למשרד ראש הממשלה.

אחמד סעד:

בשנה שעברה היה לנו ויכוח על קיצוץ בתקציב הטלוויזיה הלימודית בערבית.

שרת התקשורת לימור לבנת:

זה שייך למשרד החינוך.

אחמד סעד:

ברחוב הערבי יש רשות אחד לרדיו, רדיו הכפרים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

רדיו איזורי שייך למשרד החינוך. אני מצטערת.

אחמד סעד:

מה בנוגע לשעות שידור בשפה הערבית?

שרת התקשורת לימור לבנת:

גם זה לא שייך אליי.

אמנון רובינשטיין:

התחרות והדה-רגולציה השוו את הזכויות של ערביי ישראל, שבעבר היו מקופחים בצורה שלא תתואר. כשנכנסתי לתפקידי כשר התקשורת היו למעלה מחמישים אלף איש שהמתו יוטר מחמש שנים לטלפון, מתוכם היו 14 אלף ערבים.

אני תומך בכל מה שנאמר ורוצה להוסיף שלדעתי לא צריך להקים תשתית חדשה אלא להשתמש בתשתית הקיימת.

אברהם שוחט:

קשה לבזק לעשות שידורים על הרשת שלה?

מיכה גולדמן:

זהו חיסכון אדיר בתשתיות.

מיכאל קליינר:

היום אפשר לראות באינטרנט שידור טלוויזיה ישיר דרך כבלים של בזק.

אמנון רובינשטיין:

האבחנה בין מחשב לטלוויזיה הפעמטה היום.

אני מבקש להעלות שתי הצעות ספציפיות, ואני פונה לשרה. תקבעי לך יעד שבו תעריפי הטלפון בתוך הארץ יהיו אחידים. המשתנה יהיה זמן ולא מרחק. יש לכך כמה סיבות - 1. זאת אפליה לרעה של הפריפריה ו-2. אנחנו יודעים שבטכנולוגיות החדשות אין משמעות למרחק אלא לזמן. אם את לא יכולה לעשות את זה, תקבעי שני תעריפים אבל אני מציע תעריף ארצי.

מיכאל קליינר:

יש מקומות בהם שיחות מקומיות הם בחינם ודווקא המרחק כן קובע.

אמנון רובינשטיין:

אני לא מציע את זה, זה נהוג רק בארצות הברית. לדעתי, במדינה קטנה כמו שלנו, עם תשתית קיימת ועם טכנולוגיה חדישה, המרחק לא קובע בכלל.

לא ייתכן שלפזורה היהודית והישראלית לא תהיה אפשרות לקלוט שידורי טלוויזיה מישראל. במדינות קטנות בעולם יש שירותי לוויין לטלוויזיה, כולל בקפריסין. אגב, זה מכשיר טוב מאד ללימוד עברית ואנחנו יודעים כמה ישראלים נמצאים בחו"ל. הם קולטים רק בקושי רב את רשת ב'.

שרת התקשורת לימור לבנת:

יש הצעה כזאת בדוח פלד.

אמנון רובינשטיין:

בדקתי את זה ויש לדבר גם ביקוש מסחרי.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אנחנו בודקים את זה. כשרת התקשורת אני חייבת לומר שכבר שנים לא ראיתי מכשיר טלפון כל כך ישן, עם חוגה, כמו זה שקיים כאן בוועדה. צריך לתרום אותו למוזיאון.

מיכה גולדמן:

לדעתי מגיע כל הכבוד לשרת התקשורת ולצוות הבכיר שעובד איתה. אני חושב שאת מטפלת באחד התחומים המעניינים ביותר והמשתנים ביותר הקיימים היום.

בנושא הפריפריה קיימתי מספר שיחות ותמיד נאמר לי - אנחנו לא נעשה דבר עד שנקבל את ההתחייבות של התחדשות הטכנים. הם לא מתכוונים להגיע לפשרות בנושא אלא רק כאשר הם יקבלו הבטחה לגבי המשך הטכנים איתם, ואז הם יהיו מוכנים להיכנס לפריפריה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

וגם אז רק לחלק מהאיזורים.

מיכה גולדמן:

לדעתי צריך לנצל את התשתית הקיימת של בזק ולהשלים את החיבור של הפריפריה באמצעות התשתית הזאת. לא יכול להיות שחלק גדול מאוכלוסיית מדינת ישראל לא מחוברת לכבלים. במרחק של חמש מאות מטר מאיתנו יש ישוב המחובר לכבלים דרך חברה המגיעה מאיזור עפולה ואנחנו שייכים לחברה שצריכה להגיע מאיזור טבריה, שהגיעה רק עד צומת גולני. מצומת גולני לא כדאי לה להוסיף קו של עשרה ק"מ ולחבר את שרשרת הישובים הנמצאים באיזור.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם לא יכולים להתחבר לחברה הראשונה?

מיכה גולדמן:

לא, מכיוון שיש חלוקה של איזורים.

שרת התקשורת לימור לבנת:

הלוויין יפתור את כל הבעיה.

מיכה גולדמן:

הערה נוספת, לא שמעתי אף מילה בנושא שיפורים ברשות הדואר. לדעתי זהו אחד מן הכלים שמגיעים כמעט לכל ישוב בארץ. צריך להרחיב את השירותים שנותנים סניפי הדואר בישובים השונים, כדי שאנשים לא יצטרכו לנסוע מישוב לישוב.

שרת התקשורת לימור לבנת:

לרשות הדואר יש שבע מאות סניפים ברחבי הארץ.

מיכה גולדמן:

בדיוק משום כך, הרחבת השירותים באמצעות הדואר, תקל על חלק גדול מהאזרחים.

היו"ר אברהם רביט:

תודה. חבר הכנסת פינס, בבקשה.

אופיר פינס-פז:

אני לא אתייחס לכל הנושאים הקשורים לחוק האזרחים, עליהם נדון בנפרד, אבל אני מתייחס למשרד התקשורת כשם שאתם מתייחסים אליו, כאל משרד מטה. הוא לא משרד שצריך לבצע אלא משרד שצריך לתכנן, לחשוב ולהוביל מהלכים אסטרטגיים, אבל הוא צריך לפקח ולקיים בקרה ואכיפה. נדמה לי שבעניין הזה, ולא רק במשרד התקשורת אלא במשרדים נוספים, פעילויות האכיפה, הבקרה והפיקוח של הממשלה לוקות בחסר באופן השוואתי לפעולות אחרות של הממשלה.

אני מבקש לדבר על שני תחומים הקשורים למשרד התקשורת. אני רוצה לשאול את השורה בנוגע לטלפונים הסלולריים, כאשר יש יותר ממליון וחצי מכשירים סלולריים ואת מתכוונת להכניס מפעיל סלולרי שלישי, האם יש בידיך מחקר באשר לרמת הנזק והקרינה שיש מהטלפונים הסלולריים במדינת ישראל? האם יש לך קצה חוט של מושג מה הן ההשלכות של שימוש כל כך אינטנסיבי במדינה כל כך קטנה, מעבר למספר הטלפונים אלא השימוש המוגבר בטלפונים. האם יש בידיכם מחקר אחד שיכול לומר שזה בסדר? שזה בטוח לציבור? בשם הפרטה, בשם הפריצה ובשם המודרניזציה עושים הכל.

שרת התקשורת לימור לבנת:

שאלנו להביא חוק, במסגרת חוק הרסדרים, שמגביל את דקות השיחה של אזרח בטלפון.

אופיר פינס-פז:

חבל שהחשבה שלך היא תשובה צינית משום שציפיתי לתשובה רצינית. הרי אין לך מושג מה קורה בתחום הזה, אני יודע כי בדקתי את זה גם עם אנשי משרדך, עם אנשי מכוון התקנים ועם המשרד לאיכות הסביבה. אף אחד לא יכול לקבוע שזה לא מזיק ומסוכן ואגב, אי אפשר לקבוע את ההיפך.

נושא נוסף הוא כל עניין התדרים. האם יכול להיות שבמהלך השנה הזאת רשות שדות התעופה וגורמים אחרים אומרים באופן מפורש ביותר, שיש רשתות פירטיות שעולות להן חדשות לבקרים על תדרים, מסכנות באופן מהותי ואמיתי את תנועת המטוסים, פוגעות בעבודה שלהם והם לא יכולים לקחת אחריות, כבקרי טיסה, על מה שקורה, ויש איזושהי תחושה של רפיון ושל חוסר אכיפה מספקת. סוגרים תחנה פירטית ואחרי שבוע היא קמה שוב וכו'.

שרת התקשורת לימור לבנת:

מי סוגר את התחנות הפירטיות, אתה יודע חבר הכנסת פינס?

אופיר פינס-פז:

המשטרה. זה לא באחריותך. גם משרד החינוך וגם משרד העבודה - - -

שרת התקשורת לימור לבנת:

אתה שומע מה שאתה מדבר? הרי מה זה גם משרד החינוך? הרשות השנייה, אני אחראית עליה או לא? אתה מציג את זה כאילו אני מתחמקת מאחריות. אני אחראית על הרדיו האיזורי?

אופיר פינס-29:

את אחראית על נושא התדרים או לא?

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני אחראית על הטלויזיה החינוכית? אני אחראית על תדרים אבל לא על נושא האכיפה של תחנות פירטיות. בשביל זה יש משרד לביטחון פנים, יש משטרת ישראל וזה לא בסמכותי. ליחידה לפיקוח על תדרים במשרד התקשורת יש ציוד שיכול לעקוב ואנחנו מגישים תלונות במשטרה. אני מוכנה להביא לכאן את רשימת כל התלונות שהגשנו בקשר לתחנות פירטיות שאותרו, אבל זה לא בסמכותנו לאכוף, לתפוס את התחנות, לחקור או להעמיד אותן למשפט. אפשר לשאול שאלות בצורה תרבותית.

אופיר פינס-29:

שאלתי את השאלות בצורה מאד תרבותית.

שרת התקשורת לימור לבנת:

קיבלת תשובה תרבותית באותה המידה.

אופיר פינס-29:

קיבלתי תשובות לא תרבותיות.

היו"ר אברהם רביץ:

חבר הכנסת בדש, בבקשה.

פיני בדש:

האנטנות של הטלפונים הסלולריים שצצות לאורך הדרכים ובכל פינה, הן קטטטרופה. אני לא יודע אם זה בתחום שלך אבל חברת סלקום ניסתה לאלץ אותי להתקין אנטנה בעומר וסירבתי. זה מכער את הסביבה ומחר יסתבר שיש מפגעים.

היו"ר אברהם רביץ:

יש כאלה שמשתמשים באנטנות האלה?

פיני בדש:

יש בעיה של קליטה באיזור והם מחפשים מקום אחר. מאחר ואני לא אישרתי הלכו לתל שבע, עברו את שטח השיפוט שלי בעשרים מטר והתקינו שם אנטנה בצורה מכוערת.

מיכאל קליינר:

הבעיה עם חבר הכנסת בדש היא כמו עם רבים מעם ישראל. הוא לא רוצה אנטנה אצלו בישוב, אבל אם הטלפון לא עובד, הוא בא בטענות.

פינוי בדש:

הנושא השני שאני מבקש לדבר עליו הוא בתחום ההיי-טק. תחום זה פועל ברובו בתחום התקשורת. יש אצלנו כמות אדירה של מערכות היי-טק ושל חברות שעובדות עם קוים. האוניברסיטה בבאר שבע קיבלה קו טלפון של מרכז הארץ, 03, ואני חושב שכדי לקרב את הפריפריה למרכז הארץ, שיאפשרו לנו לקנות קוים של 03.

בנושא הכבלים יש אבסורד נוסף, בחלוקה שנעשתה במכרזים. כל ישובי הנגב, כולל באר שבע, דימונה, ערד וישובים נוספים, מחוברים לחברה אחת ומקבלים את חדשות הנגב, ונתיבות ואופקים מחוברים לחברה אחרת שמשדרת חדשות בנושאים הקשורים לאשדוד ולמרכז הארץ. אני לא מביין את ההגיון בחלוקה הזאת.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. חבר הכנסת הנדל, בבקשה.

צבי הנדל:

מכיוון שהגעתי רק עכשיו אני מבקש לדעת מתי יימצא פתרון, אולי לזויני או אחר, על מנת שגם הפריפריה תהיה מחוברת לכבלים?

שרת התקשורת לימור לבנת:

אנחנו מדברים על זה כבר ששתיים.

היו"ר אברהם רביץ:

שלב העאלות הסתיים. גברתי השרה, אדוני המנכ"ל, בבקשה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

אני רוצה להתייחס בקצרה לכמה נושאים שעלו כאן, ואחר כך המנכ"ל יתייחס ביתר פירוט.

חבר הכנסת שוחט דיבר על הסבסוד הצולב לבזק, ובהחלט יש טעם בדברים שהוא אמר, אם כי בזק לא עשתה בהכרח מאמצים, חוץ מהסבסוד הצולב, כדי להתייעל, כדי להוריד מחירים, כדי לרכוש את הרכישות שלה במחירים זולים יותר ולא במחירי קרטל, אולי, וכו'. דיברתי על הנושא הזה בוועדת הכלכלה בצורה מאוד ברורה ואמרתי שאני בהחלט חושבת שחלק מהטענות המופנות על ידי הציבור לבזק, הן החלטות שאושרו כאן, בוועדת הכספים, במשרד התקשורת, במשרד האוצר ובגורמים הממלכתיים השונים.

בדוח ועדת הישום, שדני רוזן עמד בראשה, דובר על כך שבזק תוכל להיכנס לתחומים חדשים. יש פניה לא פורמלית של בזק להיכנס לשידורי הלוויין, ויכול להיות שכאשר תגיע פניה פורמלית נבחן אותה. הנטייה היא לא לרסק את בזק אלא לאפשר לה להיכנס לתחומים חדשים, וכמובן שראשי בזק יצטרכו לדאוג איך הם פועלים כדי לעמוד בעידן של תחרות.

לגבי רשות הדואר. רשות הדואר נותנת שירות ב-700 ישובים, בישובים קטנים ובהרבה מאוד מקומות בהם השירות מקל מאוד על האזרחים. אגב, יש גם שירותים של בנק הדואר שניתנים דרך רשות הדואר ויכולים לתת מענה לצורך בשירותים בנקאיים, באותם מקומות ישוב קטנים יותר, בהם אין סניפי בנקים. יחד עם זאת, אנחנו רוצים להרחיב את מערכת השירותים שנותנת רשות הדואר, ולכן אנחנו בוחנים את כל מעמד בנק הדואר מפני שהמגמה היא הרחבת השירותים אבל יש לנו כל מיני בעיות מבניות וחוקיות והעניין נבחן. במקביל אנחנו רוצים לפתוח גם חלק משירותי הדואר לתחרות - חבילות

ונושאים מסוג זה, יש המון חברות פרטיות שעושות את זה אבל התחום הזה לא מוסדר. אנחנו רוצים להסדיר את התחום הזה ולאפשר תחרות בצורה מסודרת וטובה, ואני בטוחה שהדבר יפעל לטובת כל הציבור. אני מודה שבמהלך השנה האחרונה התרכזנו בעבודה מאד אינטנסיבית בענף הטלקומוניקציה ועכשיו התחלנו להקדיש יותר תשומת לב לרשות הדואר. אנחנו נבוא לוועדה עם הנושא הזה באופן מסודר.

היו"ר אברהם רביץ:

בנק הדואר הוא ריווחי?

שרת התקשורת לימור לבנת:

בנק הדואר לא מסובסד. כיחידה הוא מסבסד את רשות הדואר והוא ריווחי. בדיוק בעניינים האלה אנחנו מתחילים לקיים דיונים מאד יסודיים. אלה שאלות מאד לא פשוטות.

היו"ר אברהם רביץ:

מדוע לא מפריטים את בנק הדואר?

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא בטוח שזה כל כך טוב.

סמדר אלחנני:

זה טוב מאד שיש בנק כזה וצריך שהוא ישאר. צריך לאפשר לו לפתוח קופות גמל.

אמנון רובינשטיין:

בנק הדואר הוא שריר וקיים ברוב מדינות אירופה.

שרת התקשורת לימור לבנת:

לשאלת השידורים הפירטים אני מתייחסת במלוא הרצינות, למרות שמנסים לייחס לי דברים לא רציניים בעניין הזה. אני רוצה להבהיר שחלק גדול מתקציב משרד התקשורת מיועד לתיגבור הפיקוח על תחנות פירטיות, מדובר בשלושה וחצי מליון ש"ח, מתוך הגידול בתקציב שמופיע כאן, ואתם עתידים לאשר אותו, אני מקווה, שמיועדים לתיגבור הפיקוח על התחנות הפירטיות - ניידות, מיחשוב וכו', אבל יחד עם זה המשרד יכול רק לעסוק בפעילויות האיתור ולהגיש את התלונות למשטרה. כל יתר הפעולות - החקירה, התפיסה, האכיפה, ההעמדה לדין, הגשת כתבי האישום וכו', לא נמצאים במשרד התקשורת אלא במשטרת ישראל, במשרד המשפטים ובמערכת המשפט. משרד התקשורת עושה את הפעולה הראשונה. הוא עושה אותה באינטנסיביות ויעשה אותה באינטנסיביות גדולה יותר.

לחבר הכנסת הנדל, חלק ניכר מהפתרון לבעיית הפריפריה יבוא באמצעות התיקון שביקשנו לאשר, במסגרת חוק ההסדרים, של שידורי לוויין ממוענים לבתי מינויים, שיתנו את הפתרון לפריפריה ופתרון תחרותי באיזורים אחרים. על כל הנושא הזה דנו קודם בהרחבה, ואני אשמח להסביר לך את זה יותר מאוחר בנפרד.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. אדוני המנכ"ל, בבקשה.

דני רוזן:

למלחמה בתחנות הפירטיות יש כמה היבטים מעניינים, ואחד הדברים הוא שאני מחפש עכשיו מחסן ענק ולאחסן בו את כל הציווד. היקף הפעילות הוא כל כך גדול, שעכשיו צריך מחסן ענק בשביל כל הציווד. זה לא פותר את הבעיה אלא רק מראה את ההיקף שלה.

אברהם שוחט:

האם הפירטים הם פוליטיים?

דני רוזן:

הפירטים הם מכל סוג.

אברהם שוחט:

ממה מקיימים את עצמם הפירטים העסקיים?

שרת התקשורת לימור לבנת:

מפרסומות. השבוע הוגשה לוועדת השרים לחקיקה הצעת תיקון על ידי משרד התקשורת, משרד המשפטים והמשרד לביטחון פנים, שעל פיה לא יוכרו ההוצאות האלה לצרכי מס.

היו"ר אברהם רביץ:

הם משלמים מס הכנסה?

שרת התקשורת לימור לבנת:

בוודאי שלא, אבל הפרסום מוכר לו כהוצאה.

פיני בדש:

אבל איך אותו מפרסם מקבל חשבונית?

מיכה גולדמן:

חברת מזון, למשל, באמצעות חברת הפרסום, מפרסמת ומקבלת חשבונית מחברת הפרסום.

שרת התקשורת לימור לבנת:

לא כדאי להיכנס לזה, אבל בכל אופן אנחנו עוסקים בתיקון החקיקה. אני מתנצלת שעליי לעזוב את הישיבה. תודה.

דני רוזן:

לגבי השאלה על מאזן בזק, בשונה מהמאזנים הקודמים, בלי לדבר על מספרים, יש הפרשה גדולה לדה-ארגון ויש פיצוי לירידת ההכנסות מהתקשורת הבינלאומית, על פי הסכמים פיננסיים, שיקזזו את הרפסד, פחות או יותר. חל גידול מאד גדול, של עשרות אחוזים, בתנועה הבינלאומית ויש השלכות של העניין של בזק בהודו על המאזן.

אברהם שוחט:

גמרו שם את הסיפור? יצאו?

דני רוזן:

לא, הם באמצע הסיפור.

לשאלת הפריפריה, אם אני אנסה לסכם את כל המהלך של משרד התקשורת בנושא הפריפריה, אני יכול לסמן הצלחה בשירות הטלפוניה. שירות הטלפונים בפריפריה היום הוא כמו שיש במרכז הארץ, וזה הישג יפה מאד של בזק, ואגב, איכות השירות של בזק בפריפריה טובה יותר מאיכות השידור במרכז הארץ בהרבה מאד פרמטרים. התשתית חדשה יותר והעובדים צעירים יותר. אני חושב שרצלחנו גם בשירות הסלולרי ויש כיסוי ארצי מלא, גם בפריפריה וגם ביהודה ושומרון.

אברהם שוחט:

התמלוגים שישלם המפעיל השלישי יותר קטנים מהתמלוגים של שתי החברות האחרות?

דני רוזן:

התנאים למעשה זהים.

אברהם שוחט:

חוק מהתמלוגים יש תשלום לממשלה?

דני רוזן:

יש תשלום חד פעמי כדי לקבל את הרשיון.

פיני בדש:

ולמרות הכל הם מרוויחים טוב.

דני רוזן:

בנוסף לכך לא הובטחה להם שום בלעדיות.

אברהם שוחט:

גם לזכיון השני לא הובטחה בלעדיות.

דני רוזן:

לזכיון השני הובטח שיהיה פסק זמן בינו לבין הזכיון השלישי. אני חושב שבכבלים לא הצלחנו. התהליך שהיה עם הכבלים, שבו הביאו בפעם ראשונה השקעה פרטית ומסיבית לתשתית התקשורת בישראל, היה מלווה ברמון חששות ופחדים וכתוצאה מכך קרו כל מיני תקלות. עובדתית יש בעיה בפריפריה ודווקא עם אלה שאנחנו חפצים ביקרם, רמו בגבול הצפון. אחרי התקפת הקטיושות האחרונה בצפון פניתי לכל חברות הכבלים לעשות מאמץ מיוחד ולחבר עוד כמה ישובים. פרט לתשובה אחת שאמרה, שטעיתי לגבי ישוב מסוים ושייכתי אותו לחברה אחת במקום לחברה אחרת, לא היתה היענות.

אברהם שוחט:

הדבר היחידי שלא חשפתם לתחרות הוא הפרסומת.

דני רוזן:

אתה צודק שיש ערוץ מסחרי אחד, אבל על זה עונה ועדת פלד בפתיחת ערוץ מסחרי נוסף. זה יוזיל את מחירי הפרסומת ויאפשר גם לחברות קטנות לפרסם ולא רק לחברות גדולות. אני מאד מקווה שה-DBS יענה אחת ולתמיד על בעיות הכבלים בפרופריה, והבעיה תיפתר.

לגבי השימוש בתשתיות קיימות, נשמעה כאן הערה מאד נכונה ולא צריך לחפור את כל המדינה מחדש, אבל התנאי שלנו לכך שכבלים יוכלו לספק שירותי תקשורת הוא שיוותרו באופן מוחלט על הבלעדיות שלהם, ואחרים יוכלו להתחרות בהם.

נשאלה שאלה הנוגעת לתעריפי הטלפון - זאת שאלה נכונה ובדיונים קודמים העליתי רעיון דומה. אני רוצה להזכיר שבחודש מאי השנה העלינו את התעריף הקבוע מ-20 ש"ח ל-30 ש"ח וביטלנו את תעריף ג' - התעריף הבין עירוני היותר רחוק. המשיך התהליך הוא העלאה נוספת של התעריף הקבוע וביטול תעריף ב', אבל אתם בוודאי זוכרים אילו קשיים גדולים היה בוועדה בתהליך האישיור, ואני חושב שהקשיים האלה לא נעלמו. לדעתי נרכש נסיון מהתהליך הזה ואולי צריך לתת לאזרח חופש בחירה בין תבנית תעריפים כזאת או אחרת, לפי בחירת האזרח. אני מעריך שנבוא לכאן בחודשים הקרובים עם מספר הצעות בדיוק בכיוון הזה.

אמנון רובינשטיין:

ניתן לעשות את זה מבחינה טכנית?

דני רוזן:

כן, כי כל המערכת היא ספרתית. דבר נוסף הוא שאנחנו רוצים לעבוד לחיוב, לא לפי פעימות מונה אלא לפי זמן, וגם עם זה נבוא לכאן בחודשים הקרובים לאישור הוועדה.

נשאלתי מספר שאלות לגבי הטלפון הסלולרי, ואני רוצה לענות עליהן בצורה מרוכזת. ראשית, גם היום יש פעילות שהולכת וצוברת תאוצה לאיחוד האנטנות של נט"ן, כלומר, על אנטנה אחת ישתפו פעולה כל חברות הסלולר. בין פלאפון לסלקום זה כבר עובד ונדמה לי שיש להם כעשרים אתרים משותפים. זאת היתה יוזמה של המשרד לאיכות הסביבה, שהתקבלה בברכה על ידינו ועל ידי חברות הסלולר וזה מתחיל לקרום עור וגידים כדי לצמצם את כמות האנטנות.

חיים אורון:

יש בעיה טכנולוגית עם זה?

דני רוזן:

יש בעיות טכנולוגיות שמתמודדים איתן וגם המפעיל השלישי יהיה חייב להיכנס לאותו הסדר, אלה חלק מתנאי המכרז שלו, ואני מקווה שבכך תהיה הקלה מסוימת לבעיה. כמובן שללא אנטנות העסק לא עובד, אבל צריך להתמודד עם הבעיות שהן יוצרות.

לגבי נושא הקרינה - אני רוצה להזכיר שזהו נושא של המשרד לאיכות הסביבה, ואני אנסה לייצג אותו כמיטב יכולתי. מבחינת מקצועית בהנדסת האלקטרוניקה המעורבת, אין ספק שקרינה אלקטרו-מגנטית משפיעה על גוף האדם. יש מחקרים מקיפים המודדים את השפעת הקרינה האלקטרו-מגנטית על גוף האדם, וכתוצאה מכך נקבעו תקנים בינלאומיים בשם ירפ"א - IRPA. אלה תקנים מאד מאד מחמירים לרמות קרינה, שהן פונקציה של התדר שבו משדרים ועוצמת הקרינה. היום כל השידורים הסלולרים בארץ עומדים בתקנים של ירפ"א.

צבי הנדל:

ובפער משמעותי. היה על זה דיון בוועדת הכלכלה.

דני רוזן:

כדי להיות כן עם עצמי אני חייב לומר שיש ויכוח גדול בין מדענים בעולם בשאלה - האם צריך החמרה נוספת בתקנים של ירפ"א.

חיים אורון:

כשאני מרגיש שחם לי באוזן - -

דני רוזן:

אתה מרגיש שחם כי המכשיר מתחמם. אחרי כשתי דקות שידור המכשיר עצמו מתחמם ומגיע לכ-20 מעלות. אני מניח שהשאלה הזאת, בדבר השפעת הקרינה האלקטרו-מגנטית על אנשים, קיימת בכל העולם המערבי. יש בנושא זה ויכוחים רבים והשיטה הסלולרית בארץ איננה יחודית לישראל אלא היא קיימת בכל העולם ובמובן זה אנחנו לא שונים מכל העולם. עד היום אין שום מימצא שמאפשר לסתור את התקינה של ירפ"א.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מודה לך מאד, אדוני.

2. צו נכי רדיפות הנאצים (שינוי שיעורי התגמולים), התשנ"ח-1997

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, על סדר היום עדכון שיעורי התגמולים לנכי רדיפות הנאצים, אנחנו צריכים לחדש את זה. האם יש מתנגדים? אם כך אנחנו מאשרים את התיקון הזה. תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:00.